

Előfizetés:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Havonként 70 fillér.
Egyes szám ára
20 fillér.

ASZÓDI HÍRLAP

Hirdetésidő:

egyhaszbon pett-
sor 10 fillér, több-
szoros hirdetésért
jutányosabb.

Nyitási: minden
sor 40 fillér.

A galgavölgyi községek közgazdasági, társadalmi és közművelődési hetilapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal a Petőfi-nyomdában,
Aszód, Főút 482. szám.

Felelős szerkesztő: DR. GLÜCK ADOLF.

Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal. — Hirdetés
díjak előre fizetendők.

Aszód, 1910. december 11.

Azon nagy fontosságú hivatás, a melyet a sajtó a közéletben betölt, minket is arra készítetett, hogy lapot indítsunk. Nem országcsupán a helyi vonatkozású közélet szolgálatában óhajtunk állni; így is bőséges tere nyílik ennek a galgavölgyi községek területén. Vidékünk és központjának viszonyai sokkal fontosabbak, sem hogy egy olyan organumot nélkülözhetnének, a mely azokat állandóan szemmel tartva fejlesztésükre törekszik. Minden eszköz között, amely erre irányul, a leghathatósabb és ez idő szerint széles e világon legelterjedtebb a sajtó. És így célunk megvalósíthatása végett mi is ennek legalkalmasabb módját választottuk — a sajtót.

A közélet minden terén nem működhetünk. Így a törvény tiltó rendelkezésénél fogva nem foglalkozhatunk politikával, a melyet különben egyébb — jó szándékból eredő okokból sem óhajtunk érinteni. De hiszen a közélet nem csupán a politikában merül ki.

A galgavölgyi községek társadalmi, közgazdasági és közművelődési érdekeit óhajtjuk előmozdítani. Az egyes ember érdekei teljességgel kizárva. Az egyén, mint magánember nem, ellenben közéleti szereplése fogja a vele való foglalkozásunk tárgyát képezni. Ennél fogva személyes ügyek tárgyalása lapunkban soha semmi körülmények között helyet nem foglalhat, mindig gondosan arra ügyelve, hogy a

netalán előforduló személyes ellentétek ezeknek szellőztetésével még szenvedelmesebben ki ne élesedjenek. Meghagyjuk saját különmagántügyének, — bárki, legyen is az — személyes természetű dolgát.

Ellenben mindenkor jóindulatu szószólói leszünk annak, a mi társadalmunkra mint ilyenre tartozik. És itt törekedni fogunk egységessé, összetartó társadalmi élet megteremtésére, a kölcsönös egyetértés mint a társadalmi élet alapjának létrehozására. Mert e nélkül társadalmi élet nem lehetséges.

A társadalmi életben esetleg előforduló ellentéteket igenis tárgyalni fogjuk, de csak ezeknek elsímitása, a béke helyrehozása érdekében és céljából.

Kiindulva abból, hogy mindenkit a közérdekekben a legjobb szándék vezérel, a társadalmat, tehát a közérdeket érintő ügyekben bírálatunk szelleme is ebből a forrásból fog táplálkozni, senkiben akkor, mikor a közért cselekszik, rossz szándékot még csak fel sem tételezve. És így kritikánk inkább csak a cselekvésre magára fog irányulni, a midőn ennek vagy annak helytelenségét fogjuk szóvátenni. Es kritikánkban mindenkor az egymást megértés hangján fogunk szólni. Mert semmi szükség sincs arra, hogy bárkit is a legcsekélyebb mértékben megbántunk, vagy még inkább reá kemény hangon lecsapjunk, a mikor is ellenkezésbe jutnánk

önmagunkkal, a kik programunk főpontjával a békés együttműködést tűztük ki. Senkit sem bántani, de inkább dicsérni; ezt fogjuk követni. Amint másrészt inkább a cselekvés, mint a cselekvő személyében óhajtjuk a dolgok lényegét látni. Ugyanazért sem az egyik, sem a másik, hanem mindig csak a társadalom szempontját fogjuk irányadóul tekinteni.

Aszód és vidéke közgazdaságának fejlesztése a lap másik fő célja. E tekintetben ugyancsak arra fogunk törekedni, hogy úgy földművelőink, mint iparosaink és kereskedőink érdekeit minden tekintetben előmozdítsuk. Lapunkban kellő időben mindarról fognak értesülni, a mi rájuk nézve különös fontossággal bír. A közgazdaság ezerféle neme, ágazata, változatossága nem engedik, hogy e helyütt a részletekre kiterjedhessünk.

„Földművelés, ipar és kereskedelem” címmel állandó rovatot vezetünk, a melyben kiki megtalálja azt, a mi szakmájához tartozik és tehát őt érdekli.

Ha a tudomány hatalmat, a műveltség kétségtelenül legalább boldogulást jelent. Azt akarjuk, hogy Aszód és vidékének népe művelődjék, boldoguljon. Hála a Gondviselésnek, a mi kis községünk nem szűkülődik elegendő számu kulturintézményben. Vannak elemi iskolánk, középiskolánk és a vidéken majd mindenütt

TÁRCA.

ÁLMAIM.

Ha nézem ragyogó szemedet
Egemnek fénylő csillagát,
Ez dődt percert boldogan
Ébren álmodom át.

Ha éjjel lázas álmaimban
Ajkamom érzem ajkadat,
Az álom édes ölében
Ébren élvezem boldogságomat.

Zéró.

Az öreglegények.

A mikor Balajthy Feri vidáman belépett a kávéház külön termébe, az „Öreglegények asztaltársasága” kitörő lelkesedéssel üdvözölte. Majd leszédtek a lábáról, össze-vissza ölelgették, szorongatták a népszerűség Olypusán úszó elnököt.

— Isten hozott! Csakhogy megkerültél. Hol voltál? zuhogott a sok kérdés záporosóként a nyakába.

Még Miska, a kis pikoló is megtoldotta egygyel. — Egy pohár malagát nagyságos úr?
— Nem, Miska, nem malagát, kiálltotta vidáman Balajthy; pezsgőt fiam, pezsgőt a legjavából; gyerekek ma mulatunk.

— Hurrá! zúgták az öreglegények.
— De beszélj öcskös, hát mi van veled, kérdezte a „legöregebb” legény Kenessey Pista. Csak nem robbantottad szét a bankot Montecar-

lóban? Vagy az akadémia koszorúzott meg és szegyenedben iszol?

— Sem az egyik, sem a másik. Hanem — házasodom. Fiúk házasodom. Ma legénybúcsút tartunk.

Nincs az a jól nevelt muszka bomba, a melynek lecsapása olyan hatást okozott volna, mint ez a néhány vidáman odavetett szó.

Elnémult mindenki. Még a Kenessey Pista monoklija is leesett, pedig az sok kemény — a nők ellen intézett — attackban is tisztességesen megállotta a helyét.

Nem! Ez nem lehet igaz. A régi Don Juan, aki mikor dédelgetett, becézett kedvence, hőse volt minden valamire való asszonynak, lánynak, nem talált magának valót és a mióta visszavonult az „Öreglegények” közé, engesztelhetlenül gyűlölte az asszonyokat — házasodik. Hihetetlen!

Kenessey tért legelőször magához. Szembevágta a monoklit és sajnálkozva mondta: Hull a fergese. Hát te is megbolondultál öcskös?
— Nem én, Pista bátyám.

Erre ismét zuhogott a sok kérdés. Kicsoda? Szép? Gazdag? Hogy hívják? Hogy történt?

— Várjatok, sorjára elmondom. De előbb ígygyunk egyet az „Ö” egészségére, kiálltotta Kovács Laci, „a junior”. — Asszony egészségére egy „öreglegény” nem iszik, mordult rá Kenessey Pista.

— Nem baj Laci, ügyis egészséges — mondta Balajthy — így történt: az tudjátok, hogy Biharországban van egy pár százholdas birtokom. A tavasszal azt írja az ispán, hogy a régi kasznár-lakás már nagyon rozoga és le akarja bontatni, de az öreg özvegy kasznárné meg a lánya, akiket kegyelemből engedett az apám ott lakni, nem akar kihurcolkodni a lakásból.

— Ki kell hurcoltatni karhatalommal, irtam az ispánnak.

Megjött a válasz. Nem boldogul. Ellenállnak. Addig nem akarnak kimenni, a míg velem nem beszélnek.

Bosszantott a dolog. A nyár végén a Tár-rából jövet lerándultam Biharországba rendet csinálni.

Híre ment a faluban, hogy megérkeztem.

Mindjárt másnap történt. Annnyira el voltam merülve a számadások vizsgálásába, észre sem vettem, hogy kopogtak az ajtón, csak az ajtónyílásra tekintettem oda s meglepetve ugortam fel.

Az ajtóban egy bájos lányka állott zavartan, félénk arccal. Hamarosan lektüzdve zavarát belépett.

— Szabó Erzsike vagyok — szólt könnyedén meghajolva — nagyságos Balajthy Ferenc úrhoz van szerencsem?

Igen. Mivel szolgálhatok? Tessék helyet parancsolni.

— Köszönöm. Hát maga az a kegyetlen, szivtelen ember, aki az én szegény édes anyámat ki akarja zavarni az otthonából? Abból az otthonból a melyben 40 esztendő telt? A melynek minden tárgya egy-egy kedves emlék? Hát így hálálja meg azt, hogy az én jó apám 40 esztendőig szolgálta becsülettel a maga apját és magát? Látszik, hogy üres a lelke, nem érez a szíve, különben megértene, miért ragaszkodik az én édes anyám ahhoz a helyhez, a hol életének legboldogabb napjait töltötte . . .

Első pillanatban megdöbbentett ez a váratlan támadás, de csakhamar magamhoz térve fokozódó gyönyörrel legeltettem szemem a lányka haragtól piros bájos arcán, ragyogó szemén.

Ó folytatta — . . . és a hol én töltöttem a

olvasó-körök. Vannak kiváló néptanítóink és kiváló gymnásiumi tanáraink. Mindezek azonban nem teljesíthetik kulturmisszióikat abban a mértékben, mint ez szükséges, ha a társadalom nem szegődik segítő-társukká.

A műveltségnek a nép között való terjesztésében a legnagyobb buzgalommal, fogunk közreműködni. A mi pedig a műveltebb közönség szellemi fejlesztését illeti, azon leszünk, hogy a szellemi szükségletek kielégítést találjanak. Községünkben nagy számú az intelligencia, a mely a folytonos szellemi táplálkozást nem nélkülözheti. Lapunkban a szépirodalom köréből vett közlemények minden egyes alkalommal, illetve a lap mindegyik számában lesznek olvashatók.

A közművelődéssel szoros kapcsolatban levő közjótékonyaság intézményei is mindenkor lelkes pártfogóira talál bennünk. Ahol és amikor a jótékonyaság oltárán áldozni kell, arra a közönséget buzdítani fogjuk.

Elmondottuk programunkat, a mit még egykérésrel kell kiegészítenünk. A mitugyanis célunkul kitűztünk, azt a közönségtámogatása nélkül el nem érhetjük. A mit programunknak vallottunk, azt megfelelő pártfogás hiányában be nem válthatjuk. Ezért arra kérjük Aszód és vidékének t. közönségét, hogy a közérdek elmozdítása végett alapított ezen lapunkat pártfogásban részesíteni sziveskedjék. Ezen reményben köszöntjük az „Aszódi Hírlap” olvasóit.

Pillantás vissza és előre.

Aranysegélyű, bíboros báránnyelűk csillognak előttem, míg az aszódi újságírás tolla újra végigfutja kezemben a papírt. Bíboros báránnyelűk, első ifjúságról regélők. Egy évtizedje mult, hogy néhányan összefogtunk és újságot csináltunk ennek a vidéknek. Összefogtunk néhányan, egytől-egytől fiatalok, lelünk tele tiszta idealizmussal, mérhetetlen rajongással minden szépért-jóért, s hittel, határtalan, őszinte hittel az emberekben. Szívünket színig betöltötte a napsugaras ifjúság és tetterőnk, mely ennek verőfényében fürdött, merész cikkeiben akarta újjáteremteni az egész világot. Úgy

éreztek, az emberiség jövődől boldogságáért egyedül a miénk a felelősség. Valami szokatlanul nagyot, valami fenségesen nagyszerűt akart alkotni mindenikünk s azok, kik a közönséges polgári pályákat taposták, hitvány teherhordóknak tünnek fel előttünk.

„De hova lett a tavalyi hó?!” — mondom egyik fiatal „holnapos“-unkkal? Egyik igazán nagytehetségű társunkat — még akkor szólította el közlünk a halál — az régen nem dalol már szegény. Másik csak tavaly lőtte keresztül szenvedélyes, nyugodni nem tudó bohém-szívét; ezzel a fájdalmas akkorddal annak is elnémult a lantja. Egyikünk képviselőségig is felvitte, az beszédeket harsog a hajdani rajongással. — nem tudom az őszinte-e még. Vagy kettő — szorgalmas fiskális; — no ezeknek a kereseteibe már nem sok jutott az egykori eget ostromló eszményiségből.

Bizony, hova lett a tavalyi hó?! Jött, jött, nesztelenül, észrevétlenül az élet. Az ifjúságnak csillogó napja kialudt s vele együtt nyomtalanul eltűntek a délibábos ábrándképek, miket sugarainak visszfénye rajzolt láthatárunkra. Dermesztő szél süvített végig a tájon, dideregve vontuk magunkon össze a vékony gúnyját, mit ifjú idealizmusunk pompás palástjából az élet rajtunk hagyott. Nehéz küzdelmek szakadtak reánk. Megtanultuk, hogy az önérdék irányítja a világot. Hogy az emberek között harapás minden csók s fogviszítás minden mosoly. Hinni nem lehet senkinek, de nekünk sem hisz senki. S a ki — a kiválasztottak naiv hitével mégsem akarja ismerni ennen érdekét, ki az emberiség végzetét aggódba nézi s lelkét nagy célok gyújtják lángra, arra gyanakvólag néz a tömeg, lánglelke dús tárházának kincseit a porból sem emeli fel, hova az bőkezűen szerteszórja — s ha közönnnyel, részvétlenséggel nem bírván a küzdelmet tovább, — megbotlik, elbukik: vad riadalommal rohan rajta keresztül a tömeg s boldog, a ki csizmája sarkán magával hurcolja egy szemer megaludt véré. Jött, jött az élet s mi sóhajva kerestük azt a talpalatnyi földet, mely a mi számunkra termi meg a mindennapi kenyeret . . .

gyermekéimeket. Elhagyni a kis kertet, a hol minden virágot én ápoltam, neveltem. De azért ne higgye, hogy én ragaszkodom hozzá. Oh nem. Csak az édes anyám. Nem magamért jöttem ide, hanem az édes anyámért. A szíve szakadna meg, ha itt kellene hagyni . . . a szíve . . . a mi magának nincs . . . nincs . . .

— Mintha csak addig birta volna a kicsike. Zokogásba fult a szava és köszönés nélkül kiszaladt az ajtón.

Ámulva néztem utána az ablakból, a mint karcsu alakja tova tűnt a kert fái között. Fülemben csegett . . . a szíve, ami magának nincs . . . nincs.

Ugy éreztem, hogy a forró nyári délelőtt, a tavasz illata áradt volna szét szobámban.

Az ispánt hívtam.

— A kasznár-lakot nem kell lebontani. Ki kell javíttatni, de vigyázza, kiméletesen, hogy a bentlakóknak kellemetlen ne legyen.

Az ispán fejcsóválva távozott. És én újra hozzáfogtam a számadások vizsgálásához. Nem ment sehogy sem . . . Táncoltak a számok szemem előtt. Majd egy bájos, ragyogó szemű leányfej bukkant elém a poros aktákból. Majd átalakultak betűkké a számok és olvastam, számtalanszor olvastam . . . a szíve, ami magának nincs . . . nincs.

— Abba hagytam. Rossz éjszakám volt. Másnap meglátogattam őket. Nagy zavarban voltak. A lányka alig mert rám pillantani. A kedves arcu öreg anyóka féltékeny mentegetődzött.

— Ne haragudjék nagyságos ur. Tudtom nélkül ment el és követte el azt az illetlenséget. Bocssáson meg neki, de hát nagyon, nagyon szeret. Megsimogatta a lányka selyem haját s csókot lehelt a homlokára. Elpirult.

— És hálásan köszönjük, hogy nem bontatja le a házat és hogy meghagy itt lakni bennünket. Köszönjük nagyságos uram, köszönjük.

— Nincs mit megbocsájtanom — szoltam — nagyon örülök, hogy a kisasszony megtanított arra, hogy ne csak magammal törődjek, de mással is.

— Milyen kedves itt minden. Nézzünk szét a kertben!

Sétáltunk a szépen gondozott kertben. A lánykának is megjött a szava. Beszélgettünk. Megmutogattam mindent. Az őszi rózsát, melyet ő ültetett. A körtefát, melyet ő ápolat. Nagyon okos feleleteket adott. Megtudtam, hogy csak pár napja jött haza a nevelő intézetből.

Mikor elbucsuztam, már jó barátok voltunk. És azután is mindennap meglátogattam. Szerelmes lettem. Magam sem akartam hinni. Ha nem láttam, vágyódtam utána. Ha mellettem volt, nem győztem betelni nézésével. Mohón szivtam magamba selyem hajának illatát.

Ragyogó szemének sugára lelkeimig hatolt. De nemcsak a külső volt bájos, mámorító, de a belső is. Gyöngéd, nemes lélek. Érző szív. Neki volt szíve. Csupa harmonia egész lénye. Éreztem, hogy szeretem. Es azt nem akartam elhinni. Talán csak hirtelen fellobbanó érzés, mely nem állandó. Nem bíztam magamban. Nem ismertem magamra.

Elhatároztam, feledni fogok. Elbucsuztam. Szokott vidám hangján kívánt jó szórakozást. Csak a szemének fénye lett egy kicsit halványabb. Csak a keze reszketett, a mikor kabátomra tűzte a rózsát — fehér rózsát — mely ott nyílt a kis kertben, a hol ő boldog gyermekkorát töltötte.

Elutaztam Velencébe. A napsugaras olasz ég alatt próbáltam feledni. Próbálgattam, de nem lehetett. Mindig csak Ő volt az eszemben. Csak az

. . . Hullámos, selymes hajfürt érinti az arcom. Fölpillantok. Két nagy, mélyeséges, gondolkozó szemmel találkozik a tekintetem. Vállamon keresztül feleségem nézett az írásomba. Ifju, engem megértő, minden gondolatomat megérző hitvesem. A lelkem megtelik ujjongással s a szemem könnyel. S míg ajkam reászorítom feleségemnek írásom mellett az íróasztalon nyugvó bársonyos kezére, soha nem ismert melegség önti el szívem. Itthon vagyok! Itthon! Abból az égit lobogó lángból, melylyel valaha az egész világért égtem, melyet ezer csalódás dermesztő szele, tudom százszor kioltott volna, míg összefagyva — törve elpusztultam von magam is, — lelkem választottjának védő, melengelő két keze, megmentett annyit, amennyi beragyogja a mi tűzhelyünket, hogy itt egész hajdani melegét a mi kicsiny otthonunkba áraszsza szét. Eltűntek az üres délibábok — az élet, az igazi, tartalmas, a céltudatos élet ez. A harc nehéz, — de van cél, a miért megvívom.

— — — — —
Az én hajdani újságomtól, eddig a most megindultig: gyors iram, az első ifjúságtól — a férfikorig; kusza üres, alakatlan álmoktól — maradandó, élő, soha el nem tűnő valóságig.

— — — — —
A mi kis újságunk, melyet a ragyogó ifjúság teremtett meg, hamar kimúlt. Legyen ez a lap, mely férfias megfontolásnak köszönheti létét, s melyet az én tisztelt barátom e mai számmal indít meg, az igazi, a maradandó; legyen az „Aszódi Hírlap” — hosszú-életű!

Dr. Faludi Sándor.

Kenyérgyár Aszódon.

Nagyszabást, Aszód és környékére nézve rendkívüli fontosságú vállalatot létesítettek Kálmán Bertalan és Kálmán István gözmalomtulajdonosok. Aszódon kenyérgyárat alapítottak, amely méretei, termelő képessége és a kenyér minősége tekintében bátran sorakozhatik a többi — Magyarországon még kevés számú — kenyérgyár mellé. A Kálmán testvérek ismert kiváló vállalkozó szelleme ismét olyan vállalatot teremtett, a melyről szakértők a legnagyobb dicséret hangján nyilatkoznak.

Ő fejcskékjét láttam magam előtt. Az olasz mesterek Madonnáiban Ő rá ismertem. Egyiknek a szeme, másinak a szája hasonlított hozzá és ez nekem elég volt, hogy képzeletemben hozzá rajzoljam őt magam is. És most láttam csak, hogy milyen szépek.

Nem bírtam ki soká. Visszajöttem. A kertben találtam. Azt a rózsát öntözgette, amelyről nekem szakaszott a fehér rózsát.

A mikor meglátott, elsápadt egy kicsit, hogy aztán annál jobban kigyuljon az arca.

— Erzsike, megjöttem. Ugye nem várt? Könnyei közt mosolygott.

— Csakugyan nem vártam. Nem gondoltam, hogy ilyen hamar megtalálja a . . . szívét. De azért tudtam, hogy visszajön.

— Hogyan, honnan tudta?

— Éreztem.

Karjaimba zártam. E perctől fogva völegény voltam. A földgolyó legboldogabb embere. Holnapután lesz az esküvők. Remélem gyerekek, ott lesztek mindnyájan.

Az öreglegények nem feleltek. Kovács Laci a junior törte meg a csendet Kenessey Pistához szólva:

— Pista bátyám nem gondolod, hogy nekünk is jó volna megbolondulni.

A „legöregebb” legény nem válaszolt a kérdésre. Mérgesen rántotta le szeméről a monokliját. Csak jó idő múlva szólalt meg.

— Fiuk nem bánom, ha iszunk is az „Ő” egészségére.

Alos megfontolás, a mindennemű körülmények gondos figyelembevételére és a létező ily nemű — különösen a budapesti és losonci gyárak kimerítő tanulmányozásának eredményeként jött létre az aszódi kenyérgyár.

A gyár még nincs üzemben, mert a szerelési munkálattól még nem nyertek teljes befejezést; életképességét, sőt fejlődését, virágzását azonban már ma megjósolhatjuk. És hogy jóslatunk be fog válni, ezt abból is megállapíthatjuk, hogy már most, — tehát még mielőtt a gyár működését megkezdte volna — két budapesti vállalkozó is ajánlkozott a gyárosoknak, hogy a napi productumot Budapestre leendő szállítást végeztetve átveszi. Az ajánlatot azonban a gyárosok elutasították, mert — és ezt is dicséretükre kell mondanunk — elsősorban Aszód és vidékének szükségletét óhajtják fedezni.

Egyelőre csak kenyér, később fehér sűtemény is készül majd a gyárban, a melynek belső berendezése látványosság számba megy.

Megkísérüljünk ennek csupán rövid leírását adni, mert még lesz alkalmunk részletesebb leírását közölni.

Mindenekelőtt azt a szinte absolut tisztaságot kell kiemelniünk, a mely a kenyérnek gyári készítményét különösen jellemzi. Mindegyik pék, mielőtt munkájához hozzá foghatna, előbb egy e célra berendezett fürdőben megmosakodik és a zuhanyt is használja kötelező és csak miután tiszta ruhát öltött magára, nyer beocsátást a pékhelyiségbe.

Maga a pékhelyiség ugyancsak a tisztaság mintaképe. A falak majolikával bevonva, a padló és emelet, a hol a liszt van, vasbeton, a mely féregnek képződését, bejuthatását teljességgel kizárja; a gépeket villanyerő hajtja, ezekhez tehát olaj hozzá nem férhet.

Mindenekelőtt külön papirosba csomagolva jut majd a fogyasztóhoz, hogy tisztátalan kezek ne érinthessék. A szállítás külön e célra készült kocsiiban történik és ezekben a kenyeret kosarakban helyezik el.

A burgonya nélküli kenyeret a háromemeletes zöldsütkemence állítja elő, a mely 10 óra alatt 2500 kgr. kenyeret produkál.

A dagasztó gépet, a mely 12 perc alatt 250 kgr. tésztát képes feldagasztani, egy 4¹/₂ lóerős villanymotor hajtja. Van még egy villanymotor, a mely az artézi kútból huzza a tiszta vizet.

Láthatunk még egy külön sós és élesztő helyiséget és egy másik helyiséget, a melyben 2500 darab kenyér lúthető.

Megemlítjük még, hogy a gyár, a mely előreláthatólag január 15. körül lép üzembe, 5 péket fog foglalkoztatni. Az egész gyártelepet egy kis park veszi majd körül.

Egyelőre a termelés csupán Aszód és környéke kenyér szükségletének fedezésére fog szorítkozni, míg később Budapestre is történik szállítás.

Főlegesen bővebben fejtegetni azt a nagy előnyt, a melyhez vidékünk ezen gyáralapítással jutott. Néhány szóba foglalva: mindenkor kellő mennyiségű, kiváló minőségű és olcsó áru kenyeret kaphatunk majd.

A Kálmán testvéreknek vállalkozásuk sikeréhez sok szerencsét kívánunk!

Hirek.

— **Hangverseny.** Kedves estéje volt a Weiner-féle vendéglő péntek esti tisztevendőségének. Cigányzenekarunk a rendes heti hangverseny keretében a Cigányzseremlem zeneszámaikat adta elő. Ambiciósus primásunk, kedvelt cimbalmosunk, nemkülönben az egész zenekar harmonikus összjátéka a szokottnál hosszabb ideig tartotta együtt a társaságot, a mely többször megújraztatta Lehár Ferenc hódító utjára indult operettjének dallamos melódiáit.

— **Izr. nőegyleti közgyűlés.** Az aszódi izr. nőegylet november hó 27-én tartotta tisztújító közgyűlését. Választás alá került az egyet elnöki, alelnöki, pénztárnoki és ellenőri tisztsége. Dr. Glück Adolf indítványára a közgyűlés az eddigi tisztviselőket iránt buzgó működésükért bizalmat fejezte ki és őket egyhangulag újra megválasztotta. Elnök lett: Dr. Hercz Árminné, alelnök: Salzer Nándorné, pénztárnok: Reiner Józsefné és ellenőri: Fleissig Morné. A választást megelőzőleg Kaufmann Imre titkár előterjesztette az évi jelentést, a melyből kitűnik, hogy az egylet vagyona 6500 korona. Majd a téli segítők kerültek kiosztásra és az egylet, mint minden évben, most is felekezeti különbségre való tekintet nélkül nyújtott segítséget az arra szorulóknak, részint természetben, részint pedig megfelelő pénzüsségben. Elhatározta továbbá a közgyűlés, hogy alkalmas időben theateástly rendez a Weiner-féle vendéglő nagyterében és annak előkészítése illetőleg rendezése végett 3 tagból álló bizottságot választott.

— **Egyházi közgyűlés.** Az ikldi ág. ev. egyházközösség f. hó 4-én délután tanító-választó közgyűlést tartott Szilárd János dékán elnökle alatt. A közgyűlés egyhangulag Tschick Karolin okl. tanítónőt választotta meg. Ezt követőleg Sárkány László egyházfelügyelő és Mayer Pál lelkész iker-elnökle alatt gondnok és egyháztanács választó közgyűlést tartott. Gondnok lett Kreidl Mayer Sámuel. Egyháztanácsi tagok: Székely Miklós jegyző, Braun József, Braun Sámuel, Juhász József, Haasz Dániel, Mayer János, Mayer József, Mayer Sámuel, Braun János, Braun Dániel Braun Pál K., Ekker Dániel, Ekker János, Mayer Dániel, Mayer József, Mayer Sámuel, Rosenberger András.

— **Zelenka püspök halála.** Nagy halottja van a magyarországi ág. hitvallású evangélikus egyháznak. Egyik főpapja, Zelenka Pál, a tiszai egyházkerület püspöke folyó hó 4-én Miskolcon meghalt. Erdemeit a napilapok méltatták, mi e helyütt csupán annak megemléstére szorítkozunk, hogy az elhunyt főpap községünk gymnasiumában kezdte meg középsikolai tanulmányait. Jeles tanítványa volt intézetünknek, a melyben későbbi fényes pályájának alapját vetette meg. Emlékét gymnasiumunk kegyelettel fogja őrizni.

— **Magántisztviselők pragmatikája.** Az Aszódi takarékpénztár tisztviselői az intézet nagykövati fiókja tisztviselőinek bevonásával Micsinay Ernő takarékpénztári igazgató elnökle alatt értekezletet tartottak, amelyen elhatározták, hogy fizetésük pragmatikájának megállapítását kéri az igazgatóságtól. A tervezet, a melyet az igazgatóság elé terjeszteni óhajtanak, a szabadságidő és fegyelmi eljárás szabályozását is magában foglalja. Ha a tisztviselők törekvése az igazgatóság ellenzésén meg nem hiúsul, úgy az Aszódi takarékpénztár első lesz a vidéki pénzintézetek közül, a mely tisztviselői szolgálati viszonyainak szabályozását megalkotta. A tervezet alkalomunk volt részleteiben is megismerni és ennek folytán azon véleményünknek adhatunk kifejezést, hogy az igazgatóság a tervezetet el fogja fogadni, mert az ennek alapján alkotandó pragmatika nemcsak a tisztviselőknél, de az intézetnek is kétségtelenül nagy előnyére lesz.

— **Pánszláv bank jogi képviselése nem fegyelmi vétség.** Egy felvidéki városban az egyik ügyvéd elvállalta a Tátra-bank ügyészségét. Az ügyvédi kamara ezért fegyelmi eljárást indított az ügyvéd ellen és őt megbüntette. Felebbezés folytán a fegyelmi ügy a m. kir. Curia ügyvédi tanácsa elé került, a mely az elsőfoku fegyelmi bíróság ítéletét megváltoztatta és az ügyvédet felmentette.

— **Szórakozottság — rendőri éberség.** A Petőfi könyvnyomda tulajdonosa igen kedélyes ember. Ime mit tett f. hó 9-én este is. A napi munkában kifáradva, estéli 9 órakor elhatározta, hogy bezárja boltját. De lát — úgy látszik — nála a szándék anyyi, mint a tett. Megmaradt tehát szándékánál, azaz nem zárta be a boltot, ellenben nyugodtan lefeküdt. A nyitva maradt boltra csak a jó Isten vigyázott, kinek szeme mindent meglát és az éjjeli őrök, akiknek a szeme semmit sem lát meg. Dicséretükre legyen mondva, következetesek maradtak önmagukhoz és nem látták, hogy nyitva a bolt. A hold, ez a nagy kópé, egy felhődarabot tartva zsebkendőként, szája elé, jóízűen kacagott. Az utcai gálángok szegyenletükben mind kialudtak. A nyitott bolt szomoruan bámolt bele a sötét éjszakába. Hiuságában mélyen meg volt sértve. Nem akadt betörő lovagja. Pedig nem rajta múlt. Annál kevesebb az éjjeli őrökön.

Hiába, Vas szerencséje vas.

Közigazgatás.

— **Lapunk zártkor arról értesülünk, hogy az aszódi esküdtek választását a belügyminiszter megsemmisítette. Bővebbet a legközelebbi számban.**

— **Pestvár megye törvényhatósági bizottsága f. évi november hó 28-án tartott ülésében a közigazgatási bizottság tagjává megválasztotta: László Zsigmond dr., a központi választmány tagjává: László Zsigmond dr., Podmaniczky Géza báró és Podmaniczky Levente báró; az állandó választmány tagjává: Micsinay Ernő, Podmaniczky Géza báró és Podmaniczky Levente báró bizottsági tagokat.**

— **Melcer Ernő galgagyörki ev. lelkész két helyütt is megválasztották megyebizottsági taggá, nevezetesen Váchartyánban és Bócsán. Értesülésünk szerint Melcer a vachartyáni kerületet megtartja, míg a bócsai tagságról le fog mondani.**

Tanügy.

— **A vallás és közoktatástügyi minister a magyar nyelv tanítása körül elért sikeres működéséért Petri Mór kir. tanácsos tanfelügyelő előterjesztésére Felhőkúti Béláné szül. Szilárd Margit domonyi és Kühn Ernő ikldi tanítót, illetve tanítónőt 50—50 korona jutalomban és elismerésben részesítette.**

Egészségügy.

— **Aszód és vidékének mult havi egészségügyi viszonyairól a következőket jelenthetjük: november havában Aszód és vidékén a közegészségügyi kedvezőtlen volt, a mi a ködös, nedves időjárásnak tulajdonítandó. Az ideai tulnedves november nyomom követte az influenza, a mely úgy a felnőtteket mint különösen a gyermekeket lepte meg feltűnő nagy számban hurutos toroklobok és tüdőbántalmak alakjában. Lázak, nátha, köhögés a betegek nagyobb részét erősen gyötörték.**

A ragályos betegségek közül előfordult a hökhurut, vörheny és ronszoló toroklob. Vörhenyben két halálzási eset is előfordult, midőn a kisbetegek a láz fellépése után 48 óra alatt elpusztultak.

Sport.

* **Aszód gymnasiumának érdemes tanári kara dicséretre méltó újítást létesített. Meghonosította a sportot középiskolánkban. Miklóssy János tornatanárt ugyanis megbízta, hogy a kis diákokat a kardvívásra tanítsa. Annál szívesebben fűződjük a tanári kart ezen intézkedése alkalmából, mivel éppen a legnemesebb és leghasznosabb sportok egyikét választotta, a mely leginkább alkalmas arra, hogy a testet és lelket erősítse, a személyes bátorságot és önbizalmat fejleszse, növelje.**

* **Miklóssy János vívótanfolyamot nyitott Aszódon, a melyen azonban csak kevesen vesznek részt nyilván azért, mert a tanórák most a téli évszakban alkalmatlan időben tartatnak. A tavaszi idő beálltával előreláthatólag több látogatója lesz a tanfolyamnak.**

* **A jégpálya kérdése még mindig nincs eldöntve. Reméljük, hogy sikerülmi fog a nehézségeket elhárítani és a korcsolyázók nagy örömeire az évről-évre várt jégpályát ez idén végre létesíteni.**

Földmivelés, ipar, kereskedelem.

Gyümölcsfák, szemhajtások, oltóvesszők — és vadgyümölcsfa-csemetek kedvezményes áron való beszerzése. A földmivelésügyi kormány évenként százezer östia szét az állami faiskolákban termelt legfinomabb fajtájú gyümölcsfákat a legkedvezményesebb áron (darabonként 10—30 fillér), továbbá csak a szedési díj (darabonként 1 fillér) megterítése ellenében, ugyancsak százezer száma östia szét a legbecsebb, a szaporításra illetőleg a termesztés legeredményesebb gyümölcsfaják szemzőhajtásait és oltóágyait s végre ingyen öst szét sok millóra menő vadgyümölcsfacsemeteket és kosárfalászhó alkalmas ültetésre való fűzdugványokat különféle intézmények, egyesületek, községek, iskolák és kisbirtokos gazdák között. Gyümölcsoltványokat teljesen ingyen azonban csakis tizkár és egyéb elemi csapás által sujtott földmivészek kapnak. Gyümölcsfaoltványoknak, vadgyümölcsfa-csemeteknek, továbbá szemzőhajtásoknak és oltóvesszőknek kedvezményes áron való kiosztása rendszerint kellően felszerelt és szabályszerű bélyegző (1 kor.) ellátott kérévényekre a megye, utolsó posta és vasutállomás, valamint a kérelmező foglalkozásának feltüntetésével történik, mely kérévények a m. kir. földmivelésügyi ministeriumhoz címzve vagy közvetlenül nyújtandók be, vagy pedig az állami faiskolák kezelőségi útján terjeszthetők fel. A kérévények december hó 31-ig andandók be. A kérévényezni szándékozók a feltételeket az állami faiskola kezelésénél Gödöllőn megtudhatják.

— **A javítóintézet ipariskolája.** Hogy az igazságügyi kormány mily helyes érzékel választotta meg az aszódi javítóintézetben meghonosítandó iparágat az intézet fejlesztésekor, mi sem bizonyítja obban, mint a kocsigyártó-ipariskola fejlődése. Az ipariskola gyártmányai ma már széles körben örvendenek nagy keresletnek. Kiváló izléses kivitel, kitűnő anyag jellemzi a gyártmányokat. Az ipariskola fejlődésének különösen a legújabb időben nyílik tér, mióta az automobil közlekedés oly rendkívüli elterjedésnek indult. Az automobil a jövő közlekedési eszköze. A kocsigyártó-ipariskola vezetősége előrelátó helyes gondolkodású jellemzi, hogy az automobil carosséria készitést is felvette gyártmányai sorába. Mint minden újabb

iparágnál, úgy itt is a carrosséria készítésénél nélkülözi a jó szakmunkásokat. Kevés ipartelephínik van, ahol ne találkoznánk idegen külföldi carrosséria készítő munkásokkal. Ezek kiszorítása elsődrendű érdeke a magyar iparnak. Ennek érdekében működik a kocsiágyártó-ipariszkola, a mikor növekedéket ezen a téren is jó szakmunkásokká nevel.

* Gyakran történik, hogy kereskedőink hitelbevásárló üzletfeleiktől követeléseik tizedzetűl váltót vesznek. A váltót rendszerint valamelyik pénztinteztetől számlatolják, ez egy másik pénztintezetre tovább forgatja, ez esetleg egy másikra átruhazza, míg a lejárat napjára a váltó az első forgató, t. i. a leszámítoló pénztintezetbe visszakérül. Ez a váltó lejáratáról a kibocsájtó kereskedőt értesíti, hogy azt beváltja. Ha a kereskedő a váltó értékét pénzzel ki nem egyenlíti, gondoskodik róla, hogy adósa újabb váltót írjon alá, ezt a kereskedő ismét kibocsájtói aláírásával ellátja és ismét átadja a leszámítoló intézetnek, vagyis tehát a váltót prolongálja. A váltónak ilyen módon történt rendezésekor a régi váltót visszakapja, a melyen ott találja a váltónak a legtöbb esetben a leszámítoló intézetre való telepítését, a melyet nem ő mint kibocsájtó vezetett rá a váltóra. Ha már most a váltónak újabb lejáratok azt sem pénzrel, sem pedig további prolongációs váltóval be nem váltja, a leszámítoló pénztintezet azt nemcsak az elfogadó, de a kibocsájtó ellenében is peresíti. Ilyenkor a pereltet a váltónak jogtalan telepítését szokták kifogásként felhozni, a mivel célt is értek. Ma már azonban másként áll a dolog. Újabbban ugyanis a kir. Curia által megállapított joggyakorlat alapján a bíróságok az ilyen kifogást el nem fogadják akkor, ha a váltókötelezetet a prolongáció alkalmával a régi váltón ott látta a telepítést és nem tiltakozott ellene. Kereskedőink, a kik az ilyen váltókat helybeli pénztintezetelnél számlatolják le, a telepítési kifogást annál kevésbé érvényesíthetnek sikeresen, mivel ismerik a helyi pénztintezetelnél divó azon szokást, hogy a benyújtott váltókat ezek önmagukra telepítik.

* A korcsmárosokat és palacsör árusítással foglalkozó kereskedőket rendkívül hátrányosan érintő rendeletet adott ki a kereskedelemügyi m. kir. miniszter. Elrendelte ugyanis, hogy a sörös üvegeken a tartalom mennyisége feltüntetendő. Ez a rendelet 1911. január hó 1-én lép életbe. Teteemes kár háramlik ennek folytán a korcsmárosokra és kereskedőkre, mert vagy a már használatban levő régi üvegeken kell az új tartalmat feltüntetniök, vagy pedig a rendeletnek megfelelően készített új üvegeket beszerezniök. Ezért a kereskedelmi és iparkamarák felírták a miniszterhez, hogy a sérelmes rendeletet helyezze hatályon kívül, vagy legalább annak életbeléptetését függessze fel, hogy a megfelelő üvegek beszerzésére és a régiékek értékesítésére megfelelő idő álljon az érdekelteknek rendelkezésére. Folyó hó 12-én ankét lesz e tárgyban a kereskedelemügyi miniszteriumban.

Egy és más.

Bírósági jelenet: Tanukép volt beidézve a kartali magyar Gödöllőre. Kihallgatás közben kérdi a bíró tőle: aztán látta maga, hogy a vádlott a panaszoszt forgópisztolylyal fenyegette? „Látni-láttam, feleli a magyar, csak hogy nem pisztoly volt az ebatta, csak reborber szerkőzet.”

A főszolgabíró a községi állapotok felől kérdezi a község bíráját, mire a bíró így felel:

— Az halál erányában nem mutatkozik valami nagy haladékonyság, de az Pestre való eltávolodás már annál inkább haladékonyság. Ami pedig a disznó-ügyet illeti, mióta az sörtes vesződelőm elmúlt, az kocák szépen gyarapodnak, úgy hogy sok gyesznótorra lévén kilátásunk, a tekintetes főbíró ur erányába is szíves elvárással volnánk.

HIRDETÉSEK

jutányos árban a kiadóhivatalban vétetnek fel.

Diamant Márton

vas- és fűszerkereskedő

Aszódon.

Köztudomásra hozza, hogy üzletében **nemzeti ellenőrző pénztárral kapcsolatban engedményrendszert vezetett be.**

Butorozott utcai szoba

külön bejárattal, Aszódon, fűton, azonnal kiadó. Cím a kiadóhivatalban.

Menetrend: Budapest—Aszód—Hatvan és vissza.

Budapest k. p. u.	indul	625	810	835	915	1230	225	330	555	640	735	1015	1110	1135			
Aszód	érk.	725	922	957	1056	207	406	427	711	815	912	1142	100	126			
Aszód	indul	725	923	958	1058	223	407	428	712	816	913	1143	103	128			
Hatvan	érk.	741	949	1020	1122	249	435	444	738	842	939	1205	133	158			
Hatvan	indul	235	310	431	547	610	645	759	1133	1148	1210	652	612	534	435	841	93
Aszód	érk.	306	342	455	615	632	711	821	1150	1236	720	634	1555	507	858	951	
Aszód	indul	310	344	456	616	642	713	822	1250	\$1205	1237	721	635	509	858	951	
Bpest k. p. u.	érk.	519	530	630	740	815	845	950	1145	100	215	815	800	710	655	955	1050

Megvételre keresek

Két darab féléves malacot

hizlalnivalót. — Cím a kiadóhivatalban.

Ha szemüvegre lesz szüksége, szerezze be

♦ GOTTESMANN GÉZA ♦
órásnál Aszódon.

Arany- és ezüst javítások azonnal elkészítetnek.

Szolid bevásárlási forrás!

DÉNES JENŐ

vas, fűszer és gyarmárú nagykereskedő
Aszód

a Mc. Cormick amerikai mezőgazdasági gépgyárak képviselője.

Ajánlja dús raktárát a szakmába vágó összes cikkekben. 1 52

Aszódí kereskedelmi bank és takarékpénztár r.-t.

Alaptőke : 200,000 korona.

Elfogad betéteket kamatozásra betéti könyvecskére és folyószámlára.

Számlatol váltókat. Előleget nyújt értékpapírokra.

Folyósít kamatozó és törlesztéses jelzálogos kölcsönöket ingatlanokra.

Foglalkozik parcellázással és a bankszakmába vágó összes üzletágakkal.

Hermann József áruháza Aszódon.

Uj évig

az egész éven át felhalmozódott áru-
maradékaimat mélyen leszállított
árak mellett árusítom

u. m.: karton, zefir, vászon, barket, sifon, szalag stb.

Hamerly-keztyük, Kobrak-cipők dus választékban.

Kochlács Lajos

„Entreprise” — Első Aszód és vidéke temetkezési vállalat — Aszódon.
A Feuermann-féle házban a városházával szemben.

nálam a legolcsóbb árban kaphatók. — Hullaszállításokat bel- és külföldre elvállalok. —

Ajánlja magát egyszerű valamint díszes temetésel rendezésére helyben és vidéken. — Kész fakoporsók és erckoporsók mindenféle nagyságban. — Szemfődelek halotti ruhák, fakeresztek művirágkoszorúk, erckoszorúk és koszoru-szalagok, valamint mindenemű temetkezési cikkel a legnagyobb választékban